

genoegen lijkt mij het voeren van dat med. docts. toch niet; en *dit* weet ik nu zeker, dat zeer velen dat met mij eens zijn. Daarom hoop ik dan ook dat, om met een koene beeldspraak te eindigen, mijn steen in den vijver der med. doctorandi nog goede vruchten moge dragen!

Met coll. groeten,

Groningen, 28 Febr. 1910.

K. F. WENCKEBACH.

Nu deze titulatuur in de laatste weken in ons blad herhaaldelijk besproken is, zij het mij vergund er op te wijzen, dat zulks in vroeger eeuwen ook reeds plaats had. Wij hebben toch in onze bibliotheek een boek getiteld: „T. VISSCHER, *med. candid. en Heelmeester te Dokkum. Heelkundige aanmerkingen: waarin, de manier van werking, so intet werktuich selfs, als andere (mechanische of) werktuichkundige beginselen, wort aangewezen* Beneevens een genees- en lichaamkundige verhandeling van de kracht der moederlijke inbeelding op de vrucht, wiskunstigerwijze voorgesteld. Amsterdam 1696, DANIEL V. D. DALEN” 12°. Dus ook hier „schon dagewesen!” DANIELS.

De bespreking over den titel med. docts. is hiermede gesloten. *Redactie.*

FAMILIAIRE MEGALOSPLENIE.

Het zij mij vergund naar aanleiding van de hoogst belangrijke mededeeling over familiale splenomegalie, ter wille der juistheid een korte opmerking te maken.

Op bladzijde 490 wordt vermeld: „De vader is koopman (Israeliet), 54 jaar oud, drinkt niet en heeft geen venerische besmetting gehad”.

Nu is mij zeer toevallig gebleken, dat deze zelfde vader door mij in het Israelitisch ziekenhuis behandeld is en opgenomen werd met de diagnose „prostaathypertrophie”. Patiënt had een ongevoelige blaas, ischuria paradoxa, maar ik vond geen prostaathypertrophie. Wel bleek mij, dat de peesreflex van de knie verdweenen was, dat patiënt in staande houding met gesloten oogen wankelde en de pupilreactie niet boven verdenking verheven was. Daarbij toonde het cystoscopisch onderzoek de prachtigste trabekel-divertikelblaas, en was tenslotte vroegere *urethritis in confesso*. Ik meende sterk aan een zgn. spinale blaas te moeten denken en een langzaam zich ontwikkelende tabes (op luetischen bodem?) te mogen aannemen.

Eerst na het ontslag van patiënt uit het ziekenhuis vernam ik van zijn vaderschap over al die splenomegalische kinderen en opperde in de vergadering van het klinisch genootschap een vermoeden omtrent den samenhang tusschen de symptomen van vader en kinderen.

Rotterdam, 26 Februari 1910.

Arts M. POLAK.

Met belangstelling hebben wij kennis genomen van de mededeeling van collega POLAK, dat de vader van de drie kinderen, lijdende aan familiale megalosplenie, thans verschijnselen vertoont, die sterk doen denken aan